

Thema: Gedachten en Gedenken

Overweging 4 november 2013 – Marina Slot

“... het maakt ook heel dankbaar en blij om je gekend te weten door jouw geliefde dode, ook al was het leven van jouw geliefde mens misschien menselijkerwijs gesproken te kort ...”

Lector: Yvonne van der Velde

Eerste lezing: Alles wat denkbaar is - Judith Herzberg

Tweede lezing: Wijsheid 11: 22-26

Opening

Wij zijn hier bij elkaar in de Naam van de Eeuwige, schepper van hemel en aarde, van mens en dier en in de Naam van Jezus Messias onze broeder die ons voorleefde wat waarlijk menszijn is en in de Naam van de Geest die ons inspireert met haar zielsgeluk en verlangen.

Amen

Welkom en inleiding

Welkom ben je als je hier voor het eerst bent, welkom ben je als je hier vaker komt, je bent welkom als je komt om te gedenken. Dan is het goed, dan ben je op de goede plek. Wij in de Duif zijn zoekers op de weg van de Liefde, wij delen onze gedachten en verwoorden ons gedenken in een viering in dit vriendelijke huis van God en mensen. We lezen een gedicht van Judith Herzberg over Gedachten, we proeven van oude wijsheid en de grote Liefde van de Eeuwige. De overweging is als een schaal en biedt ons een bedding voor onze gedachten en onze herinneringen. Laat je meevoeren op de stroom of volg je eigen stroom als dat wordt opgeroepen. Samen met Yvonne/Thea gaan wij jullie voor in het vorm geven aan ons gedenken, gedenken van geliefden die ons zijn voorgedaan. Wij delen onze gedachten en herinneringen en wij delen brood en wijn omdat we het leven willen delen. In alles en iedereen. Geniet van dit uur en wees bij ons en bij jezelf.

Gebed

We bidden om barmhartigheid
Schepper van het zichtbare en onzichtbare,
wees barmhartig voor uw mensen.
We erkennen, onvoorstelbare God,
soms zijn we zo onzeker,
dat we onze toevlucht nemen tot woordengeweld;
soms zijn we zo angstig,

Uitnodiging viering
Zondag 3 november 10:30 uur
www.deduif.nu
Voorganger: Marina Slot
Lector: Yvonne van der Velden

Alles wat denkbaar is fladdert en flitst.
Geen la om het in op te slaan
laat staan sorteren. Wij zoeken
toevlucht in wat al gevangen,
gedresseerd: boek, film, toneel,
elk getemd deel van fladderend
flitsgeheel.

Judith Herzberg

**Gedachten
en Gedenken**

De Duif is een actieve, oecumenische geloofsgemeenschap in Amsterdam-centrum
De Duif zingt en zoekt naar liturgische vernieuwing, herkenbaar in het Leven van alledag
Samen vinden we inspiratie in de bijbel en andere levensbeschouwelijke teksten

De Duif: voor en door
bevlogene mensen

dat we niets en niemand meer durven vertrouwen;
soms zijn we zo ziek, naar lichaam en geest,
dat we geen toekomst meer zien.

Voor al die keren,
vergeef ons onze zwakheid, Eeuwige,
bevrijdt ons uit onmacht tot leven
waardoor we van U en van elkaar vervreemden.

We zijn slechts gast op uw aarde,
help ons tijdens onze levensreis
en wacht ons als een Vader met open armen.
Amen.

Eerste lezing: Alles wat denkbaar is

*Alles wat denkbaar is fladdert en flitst.
Geen la om het in op te slaan
laat staan sorteren. Wij zoeken
toevlucht in wat al gevangen,
gedresseerd: boek, film, toneel,
elk getemd deel van fladderend
flitsgeheel.*

Overweging

Toen ik deze week in de tuin zat, viel het mij op dat elk blad op haar eigen wijze loslaat, op haar eigen manier terugkeert naar de aarde. Het ene blad daalt met een grote zware plof op de grond, het andere dwarrelt als een veertje naar beneden en vleit zich als het ware op en tussen de andere bladeren. Zo is het ook met gedachten, sommige komen met een plof in onze geest, nemen bezit van een grote plek en anderen zweven even langs en laten een lichte indruk achter in ons leven, We hebben er dikwijls geen stuur over, geen controle en dat vinden we knap lastig. Mensen zeggen wel eens dat ze even rust willen om alles, om hun gedachten op een rijtje te zetten en ik ben dan ook zo benieuwd of hen dat lukt. Want er is geen lade om je gedachten in op te slaan, om te sorteren wat er in je omgaat.

Geliefden

Gedachten komen en gaan, soms bezetten ze je, soms kan je ze loslaten, de ene keer zijn ze welkom, de andere keer maken ze je verdrietig, boos, ongelukkig of teleurgesteld. Op een zondag als vandaag gaan onze gedachten veelal uit naar onze geliefden die niet meer bij ons zijn. En daarbij komen we gedachten tegen van dankbaarheid en liefde, maar soms ook van schuld en schaamte. Heb ik wel genoeg gedaan, had ik haar dit aan moeten doen, was dit voor hem niet te veel?
Gelukkig vervagen met de tijd de moeilijke gedachten, de onaffe verhalen, de gevoelens van spijt en verdriet.

In de tekst van het boek Wijsheid wordt onze wereld gerelativeerd tot een stofje op een weegschaal, dat natuurlijk niks weegt, een dauwdruppel ook al zoiets kleins en vluchtigs. Het is er 's morgens vroeg even en dan is het ook zo weer weg. De Eeuwige omvat iedereen en ontfermt zich over allen. De Eeuwige heeft lief, alles wat is. Alles wat geschapen is, wat tot leven geroepen is, mag schuilen in Gods hand. En dat is voor velen van ons een geruststelling, zeker als we weten dat niet alleen het leven op aarde de zegen van de Eeuwige en Barmhartige heeft, maar ook onze geliefden van wie we afscheid hebben moeten nemen, die dit deel van ons leven niet meer meemaken; geliefden die nog in onze geest en onze gedachten voortleven, die we in ons hart gesloten hebben, maar die in hun lichamelijke verschijning verleden, overleden zijn.

Gisteren

Geliefden die zoals vroeger werd gezegd uit de tijd zijn. Onze tijd die zo betrekkelijk is in het licht van verlies, want dan lijkt 1 jaar soms maar 1 dag. Het was als gisteren dat hij of zij die we verloren hebben er nog was. Soms kan je in gedachten iemand nog zo voor de geest halen, je vader of je moeder, zijn kracht en haar moed, je broer of je zuster, zijn grappen en haar liefdevolle aandacht, je man of je vrouw, zijn diepe spiritualiteit en haar omarmende aanwezigheid.

De herinnering kan ook sterker worden op een bepaalde plaats, een huis, een stad, een markt waar je zo graag samen naar toe ging. Je huis dat je samen hebt opgeknapt. Het favoriete vakantie-land en de plekken die je allemaal doen denken aan mooie gezamenlijke ervaringen. En ook muziek kan gevoelens en herinneringen versterken, kan beelden en flitsen oproepen dat die ander nog bij je was. En in dat alles worden we liefgehad door die Ene, liefdevolle God, die in grote tederheid aanwezig is in de harten vol verdriet, in de harten vol dankbaarheid en vreugde. Want het maakt ook heel dankbaar en blij om je gekend te weten door jouw geliefde dode, ook al was het leven van jouw geliefde mens misschien menselijkerwijs gesproken te kort, was het te vroeg om je moeder te verliezen, te snel om je broer of je zoon te moeten laten gaan. En waarom mocht je man niet ouder worden, moest je je vrouw zo vroeg in haar leven loslaten?

Verlies

Bij dood en zwaar verlies speelt altijd de vraag waarom overkomt mij dit? Waarom nu en niet wat later. En het aparte is dat die waaromvraag nooit beantwoord wordt, want wij hebben geen stuur over het leven, niet over het begin en niet over het einde.

Wij geloven allang niet meer dat er een grote Roerganger boven zit die bepaalt op welk moment wie moet uitstappen. Wij willen liever geloven dat de intentie van de Eeuwige is om alle leven te sparen, om leven te geven. Daarom weten we ook niet waarom de een eerder gaat als de ander, waarom de doods-klok voor de een eerder luidt als voor de ander. Voor sommigen is de dood een zegen, een liefdevolle afronding van een zwaar bestaan, voor de ander komt ziekte en dood als een dief in de nacht. Wat weten we eigenlijk weinig van leven en dood.

We ervaren wel vaak onze diepste gevoelens in zo'n tijd en dikwijls is je leven na een groot verlies anders dan tevoren, intenser, dieper, meer geleefd. Na verloop van jaren kan je misschien zelfs zeggen dat het je rijker heeft gemaakt, omdat je meer mededogen hebt voor je naaste, voor jouw medemens die lijdt aan het leven.

Een bijzondere meerwaarde die het leven je biedt, een waarde die elk mens die zichzelf en een ander serieus neemt en liefheeft vanzelf ontvangt in het leven.

Misverstand

Het grootste misverstand in de geschiedenis van het christendom is dat de vergelijking van de mens, of de menselijke wereld met een stofje of een dauwdruppel zou betekenen dat we daarom niets waard zouden zijn, dat we niets zijn. Daarom is de Wijsheidstekst ook zo bijzonder, want direct na deze vergelijking komt het getuigenis van Gods grote liefde voor alles wat geschapen is, over iedereen ontfermt de Eeuwige zich, alles wat is, heeft Zij lief. En onze waarde is groot voor onszelf en voor elkaar, dat is wat we dat mogen koesteren, alle dagen van ons leven in voor- en in tegenspoed. En die waarde van ons mensenkinderen blijft groot ook al ben je gestorven. We worden opgenomen in de harten van onze geliefden en in het hart en de handen van de Eeuwige. Daarom gedenken we vandaag allen die van grote waarde voor ons zijn, in leven en in sterven. En weet je in al je vreugde en verdriet opgenomen in de grote Liefde van de Eeuwige en Barmhartige.

Moge het zo zijn.

Gedenken

Intenties en Namen

Op de liturgievergadering waarin we deze viering voorbereiden zijn veel namen genoemd van mensen die bij de Duif horen, maar helaas van ons zijn heengegaan : Ida Ewals, Miems Annegarn, Gerdie van Dijk, Gerard van Deijl, Frans Lohman, Annemarie Redeker, Babette en Pepijn Wink, Gerard en Tinie Zondervan, Rob en Mithese Everard, Carla Montijn, Wim Bekkers, Nelleke Perquin, Fons Ruitenbeek, Phil Jackson, Paul Boonstra, Hubert Schansman, Hedwig Buuren en ook veel voorgangers Jos Brink, Goos Verboom, Gerda Timmerman, Mimi Christiaans, Igna Zeef, Carl van der Kroon, Corstiaan van Hamburg, Frits van der Ven.

En in het groene boek zijn nog een aantal namen genoemd, en al die namen die we hier niet noemen, maar die in Gods hand geschreven staan.

Vandaag gedenken wij Hedwig die afgelopen week een jaar geleden overleed en Brechtje haar dochter leest ons een gedicht voor.

Gedicht van Brechtje voor Hedwig

Gedicht van Yvonne

Nodiging

Ooit eens brak Jezus van Nazareth het brood en schonk de wijn voor zijn vrienden, zijn leerlingen. Het was in een tijd dat zij als groep leefden op het scherpst van de snede. Het kon een triomf worden, maar ook een groot fiasco, met de onherroepelijke dood van de leider tot gevolg. Wij willen vandaag ook delen van brood en wijn, tekenen van leven en van samen. Wij willen delen omdat wij het leven willen delen met elkaar als gemeenschap. Als mensen die zoeken naar een weg van Liefde, Vrede en Gerechtigheid. Iedereen is welkom aan de Tafel, iedereen wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, voor God zijn we allemaal gelijk.

Vandaag delen we ook onze gedachten en herinneringen aan onze geliefde doden. En er branden veel lichtjes en ieder mag een witte roos in de vaas plaatsen die klaar staat. En als je de roos graag mee wilt nemen naar huis, mag dat natuurlijk ook.

Komt dan want alles staat klaar voor jou.

Zegenbede

De Krachtige en Tedere zegent ons en behoedt ons,
De Barmhartige doet haar gelaat over ons lichten en is ons genadig,
De Ene verheft zijn gelaat over ons en geeft ons vrede.
Amen

